

ning til Danmark. Der kan endog være tale om, at den pågældende er født og har haft fast bopæl i udlandet og enten endnu ikke har nået en alder (22 år), hvor indfødsretten kan fortabes i medfør af indfødsretslovens § 8, alene haft den tilknytning til Danmark, som har været nødvendig for, at indfødsretslovens § 8 ikke finder anvendelse, eller alene har haft den tilknytning, som har været nødvendig for, at indfødsretten er tilfaldt bevaret.

De samme betragtninger kan i vidt omfang gøre sig gældende i forhold til personer, som har erhvervet dansk indfødsret ved adoption efter indfødsretslovens § 2 A. Denne bestemmelse omfatter børn under 12 år adopteret af en dansk statsborger ved en dansk adoptionsbevilling.

Der vil normalt være tale om, at adoptivbørn i løbet af relativ kort tid får en større tilknytning til Danmark end det land, barnet er adopteret fra. Opretholdes en tæt tilknytning til Danmark, vil dette kunne tale imod, at frakendelse af dansk indfødsret kommer på tale. Der kan imidlertid også være tale om, at barnet på et tidspunkt tager ophold i udlandet og gradvist får en større og større tilknytning til et andet land end Danmark.

Med hensyn til personer, som har erhvervet dansk indfødsret ved erklæring, vil der oftest være tale om, at dansk indfødsret er erhvervet i medfør af lovens § 3, der omfatter personer mellem 18 og 23 år med bopæl her i landet i 10 år, heraf 5 år inden for de seneste 6 år. Der kan nærmere herom samt de øvrige erklæringsbestemmelser i indfødsretslovens § 4 om tidligere danske statsborgere og lovens § 10 A og § 10 B om statsborgere i de øvrige nordiske lande henvises til det anførte i afsnit 2.1.2 ovenfor.

Muligheden for at opnå dansk indfødsret ved erklæring forudsætter en vis tilknytning til Danmark, men erklæringsordningen udelukker ikke, at de pågældende har en vis tilknytning til et andet land. Endvidere er der ikke noget til hinder for, at en person efter at have opnået dansk indfødsret ved erklæring gradvist får en større og større tilknytning til udlandet.

Med hensyn til personer, som har erhvervet dansk indfødsret ved naturalisation, vil der normalt være tale om, at de pågældende først i en voksen alder har erhvervet dansk indfødsret. Som udgangspunkt vil disse personer derfor have en vis tilknytning til et andet land. Endvidere er der heller ikke for disse personer noget til hinder for, at de efter at have erhvervet dansk indfødsret gradvist får en større og større tilknytning til udlandet.

4.2.3. Den foreslåede bestemmelse er begrænset til personer, som ud over at have erhvervet dansk ind-

fødsret tillige er statsborger i et eller flere andre lande (»dobbelt statsborgerskab«).

Dette har til formål at sikre, at en person ikke frakendes dansk indfødsret, hvis den pågældende derved ville blive statsløs.

Bestemmelsen er hermed i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser efter FN-konventionen om begrænsning af statsløshed og Den europæiske konvention om statsborgerret. Der henvises til det ovenfor under pkt. 3.2 anførte.

Indfødsretsområdet er i Danmark indrettet på den måde, at dobbelt statsborgerskab søges undgået. Erhvervelse af dansk indfødsret er således som udgangspunkt betinget af, at den pågældende mister eller løses fra andre statsborgerskaber.

Det er en forudsætning for erhvervelse af dansk indfødsret ved naturalisation, at ansøgeren mister eller løses fra hidtidige statsborgerskaber. Der kan henvises til indfødsretslovens § 4, stk. 1, jf. cirkulæreskrivelse nr. 55 af 12. juni 2002 om nye retningslinier for optagelse på lovforslag om indfødsrets meddelelse.

Der stilles dog ikke krav om løsning over for personer med flygtningestatus her i landet eller over for personer fra lande, hvor det erfaringsmæssigt er umuligt eller forbundet med overordentlig store vanskeligheder at blive løst. Det samme gælder, hvis en ansøger har fået afslag på løsning, eller hvis det er dokumenteret, at den pågældende har gjort et seriøst, men forgæves forsøg på at blive løst fra sit hidtidige statsborgerskab. Der kan henvises til indfødsretslovens § 4, stk. 2. Personer omfattet af denne bestemmelse vil derfor normalt have dobbelt statsborgerskab, medmindre statsborgerskab i andre lande automatisk fortabes ved erhvervelse af dansk indfødsret.

Dobbelt statsborgerskab accepteres endvidere i forbindelse med erhvervelse af dansk indfødsret fra fødslen, ved erhvervelse af dansk indfødsret ved forældrenes indgåelse af ægteskab i medfør af indfødsretslovens § 2 og ved erhvervelse af dansk indfødsret ved adoption i medfør af lovens § 2 A.

Herudover er erhvervelse af dansk indfødsret ved afgivelse af erklæring i medfør af indfødsretslovens § 3 ikke betinget af, at den pågældende mister eller løses fra hidtidige statsborgerskaber. Dette foreslås dog ændret med dette lovforslag, jf. den foreslåede bestemmelse i § 4 A.

Det kan anføres, at de omstændigheder, hvorunder dobbelt statsborgerskab kan forekomme, kan indebære, at forhold, som den pågældende person ikke selv har indflydelse på, kan være afgørende for muligheden for at fratage den pågældende dansk indfødsret.